

УДК 616.314.18-002.4-031.81-036.17-079

КОЭФФИЦИЕНТ ДЕСТРУКЦИИ ПЛОЩАДИ КОСТИ КАК ПОКАЗАТЕЛЬ СТАБИЛИЗАЦИИ ПРОЦЕССА ПРИ ГЕНЕРАЛИЗОВАННОМ ПАРОДОНТИТЕ

Ищенко П.В.

Донецкий национальный медицинский университет им. М. Горького

***Резюме.** В статье показано практическое применение коэффициента деструкции площади кости при определении стабилизации процесса у пациентов, страдающих генерализованным пародонтитом. Описана и продемонстрирована методика его вычисления и использования. Коэффициент позволяет судить о правильности выбора ортопедической конструкции.*

***Ключевые слова:** генерализованный пародонтит, коэффициент деструкции площади кости, ортопедические конструкции*

Генерализованный пародонтит – заболевание зубочелюстной системы, которое в возрасте от 30 до 60 лет встречается у 80-96% населения [1]. Это процесс, который требует как комплексного лечения и содействия терапевтов-стоматологов, ортопедов, хирургов-стоматологов, так и общетерапевтического лечения [2]. Особое место отводится и диагностике процесса, а также анализу состояния после лечебных мероприятий [3]. Для этого существуют всевозможные индексы и пробы: ИГ, РМА, ИПП по Копейкину, проба Кулаженко, определение поражения пародонта по Дедовой с помощью индекса периферического кровообращения и т.д. [4].

Материал и методы

В работе занимались шинированием и восстановлением зубного ряда у пациентов, которые прошли терапевтический и хирургический курс лечения генерализованного пародонтита. Применяли показатели стабилизации процесса, основываясь на площади корней зубов у пациентов, расположенных в костной структуре. Задействовали новые конструкции шин и традиционные. Наблюдали, насколько стабильной оставалась площадь корней зубов в кости при разных конструкциях: заявленных и традиционных. Определили это с помощью коэффициента деструкции площади кости.

Результаты и их обсуждение

Применяли миллиметровую сетку, нанесенную на пластмассовую пленку, которую прикладывали к ортопантограмме пациента. Такое мероприятие с пациентом проводили на момент исследования первично, потом через 3, 6 и 12 месяцев. В эти

інтервали порівнювалася загальна площа коронь зубів в кістки всередині груп: досліджуваної і контрольної.

Діялося це наступним чином. Збиралися площа всіх коронь зубів то, що розташовано в кістки, потім вона ділилася на кількість зубів у пацієнта. Отримане число записувалося. Таким чином ми отримали індекс деструкції. Виражається це формулою так:

$$\text{індекс деструкції} = \frac{S}{n}, \text{ где}$$

S – площа коронь всіх зубів;

n – кількість зубів у пацієнта.

Потім, через інтервал часу, знову з допомогою міліметрової сітки збиралися площа всіх коронь зубів і ділили на кількість зубів у пацієнта. Знову отримали індекс деструкції через визначений час (3, 6, 12 місяців). Після цього результат останнього дослідження ділять на попередній і отримують коефіцієнт деструкції кістки.

$$\text{Коефіцієнт деструкції} = \frac{\text{індекс 2}}{\text{індекс 1}}, \text{ где}$$

індекс 2 – це отриманий індекс деструкції;

індекс 1 – попередній індекс деструкції.

При цьому якщо цифра близька до 1, це означає, що з допомогою визначених ортопедических конструкцій, в даному випадку, отримана стабілізація процесу і лікувальні заходи обрані правильно. Якщо ж цифра далека від одиниці, наприклад 0,6; 0,7 – це характеризує розвиток процесу без отримання ремісійно-часового простору. Обробка інформації і отримання даного коефіцієнта можливо і на персональному комп'ютері при наявності відповідної програми.

Висновки

В результаті проведеної роботи отримано новий коефіцієнт, завдяки якому існує можливість характеризувати процес як після ортопедического лікування, так і після хірургічного і терапевтичного. Коефіцієнт дозволяє судити про правильність вибору ортопедическої конструкції і також характеризує стабілізацію патологічного процесу при пародонтиті після проведеного лікування.

ЛИТЕРАТУРА

1. Феди П. Пародонтологическая азбука / П. Феди, А. Вернино, Дж. Грей. – М. : ИД "Азбука". – 2002. – 168 с.
2. Копейкин В. Н. Ортопедическое лечение заболеваний пародонта. – М. : "Триада-Х". – 1998. – 176 с.
3. Детьенвиль Роже. Лечение пародонтита тяжелой степени / Детьенвиль Роже. – М. : ИД "Азбука". – 2009. – 332 с.
4. Борисенко А. В. Заболевания пародонта: учебное пособие / А. В. Борисенко. – К. : ВСИ "Медицина", 2013. – 456 с.

КОЕФІЦІЄНТ ДЕСТРУКЦІЇ ПЛОЩІ КІСТКИ ЯК ПОКАЗНИК СТАБІЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ПРИ ГЕНЕРАЛІЗОВАНОМУ ПАРОДОНТИТІ

Іщенко П.В.

Резюме. У статті висвітлюється вживання коефіцієнту деструкції площі кістки при визначенні стабілізації процесу у пацієнтів, страждаючих генералізованим пародонтитом. Описана методика його обчислення і використання. Коефіцієнт дозволяє судити про правильність вибору ортопедичної конструкції.

Ключові слова: генералізований пародонтит, коефіцієнт деструкції площі кістки, ортопедичні конструкції

DESTRUCTION BONE AREA RATIO AS INDICATOR OF PROCESS STABILIZATION AND GENERAL PERIODONTITIS

Ishchenko P.V.

Summary. The use of destruction bone area ratio while assessing the process stabilization in patients with general periodontitis is reported in the article. The technique of calculating and use of this ratio is described. Ratio allows us to estimate whether the choice of restorative construction was correct.

Key words: general periodontitis, destruction bone area ratio, restorative constructions

Отримано до редакції 04.03.13

УДК 616.314 – 74+615.831

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЯ РАЗЛИЧНЫХ МЕТОДОВ ПОЛИМЕРИЗАЦИИ НА МИКРОТВЁРДОСТЬ ФОТОКОМПОЗИЦИОННОГО МАТЕРИАЛА

Колосова О. В.

Донецкий национальный медицинский университет им. М. Горького

Резюме. В статье приведены результаты исследования микротвёрдости фотокомпозиционного материала при использовании различных методов светового воздействия. Установлено, что под действием поляризованного, а